

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W BIAŁYMSTOKU

Białystok, kwiecień 1959 r.

Nr 3

Poz. 7-12

TREŚĆ

CZĘŚĆ I — PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

Poz.

- 7 — Uchwała Nr 6/2 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z 11 kwietnia 1959 r. w sprawie rozwoju budownictwa miejskiego, produkcji materiałów budowlanych oraz usprawnienia działalności biur projektów.
- 8 — Uchwała Nr 7/2 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z 11 kwietnia 1959 r. w sprawie budowy i utrzymania dróg na terenie woj. białostockiego.
- 9 — Uchwała Nr 11/77 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z 9 kwietnia 1959 r. w sprawie uprawnienia działalności Gminnych Spółdzielni PZGS i WZGS „Samopomoc Chłopska”.

CZĘŚĆ II — PUBLIKACJE

Poz.

- 10 — Orzeczenie Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Białymstoku z 29 stycznia 1959 r. Nr RL. VIII-Z-37-7/59, w sprawie przejęcia na własność Skarbu Państwa nieruchomości, położonej na terenie pow. białostockiego.
- 11 — Ogłoszenie Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Białymstoku z 12 marca 1959 r. Nr Or. 26/16/59 w sprawie zatwierdzenia statutu spółki wodnej pod „Jedność”, mającej siedzibę w Nowym Aleksandrowie.
- 12 — Ogłoszenie Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN z 26 marca 1959 r. Nr RL. III-11/12/59, w sprawie uznania chlewni za zarodowe i produkcyjne.

7

UCHWAŁA Nr 6/2

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z 11 kwietnia 1959 r.

w sprawie rozwoju budownictwa miejskiego, produkcji materiałów budowlanych oraz usprawnienia działalności biur projektów.

Wojewódzka Rada Narodowa, działając na podstawie art. 3 i 4 ustawy z 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16), po dokładnym przeanalizowaniu dotychczasowej działalności podstawowych ogniw budownictwa, służb inwestycyjnych, biur projektowych, przedsiębiorstw budowlano-montażowych i producentów materiałów budowlanych oraz po dokonaniu oceny wyników ich pracy stwierdza, co następuje:

Mimo znacznych osiągnięć w budownictwie mieszkaniowym i komunalnym dotychczasowe tempo tego budownictwa jest niewystarczające, zwłaszcza wobec wzrostu zadań, jakie w tym zakresie stoją do realizacji w latach 1959—1965.

Do osiągnięć w budownictwie miejskim należy zaliczyć systematycznie zmieniający się obraz naszych miast, budowanych dawniej chaotycznie i bezplanowo. Wybudowanie, bądź też uzyskanie poprzez remonty 33 342 izb mieszkalnych, rozbudowa wodociągów i kanalizacji oraz szeregu budynków o charakterze socjalno-usługowym przyczyniło się do poprawy wzrostu kultury i poprawy warunków ludzi pracy.

Dotychczasowe wyniki działalności służb inwestycyjnych, biur projektowych oraz przedsiębiorstw budowlanych mimo, że uległy pewnej poprawie, jednak wobec wzrostu zadań szczególnie w zakresie robót budowlano-montażowych, wymagają dalszych usprawnień zmierzających do poprawy organizacji pracy i zwiększenia jej wydajności.

Do najpoważniejszych braków i niedociągnięć, występujących dotychczas w zakresie robót inwestycyjnych, należy zaliczyć:

- brak powiązania w pracy biur projektowych z poczynaniami inwestorów, jak też z przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi, zwłaszcza w zakresie wprowadzania postępu technicznego,
- brak właściwego podejścia tak ze strony inwestora, jak też biur projektowych, do sprawy stosowania projektów typowych,
- występująca już w niektórych powiatach niedostateczna moc produkcyjna przedsiębiorstw budowlano-montażowych,

- zbyt późne informowanie przez niektóre resorty o wysokości nakładów inwestycyjnych wprowadzanych do planów,
- zbyt mały stopień zmechanizowania robót budowlanych oraz niedostateczne zainteresowanie metodami naukowej organizacji pracy w budownictwie,
- niedostateczne środki finansowe na uzupełnienie i unowocześnienie sprzętu budowlanego oraz zabezpieczenie odpowiedniego zaplecza techniczno-remontowego,
- brak zakładów produkujących elementy wielkowiomiarowe, jak również brak produkcji lekkich kruszyw w oparciu o surowce miejscowe,
- brak pracowników wykwalifikowanych a w szczególności pracowników inżyniersko-technicznych,
- nieuporządkowanie spraw związanych z typizacją i normalizacją projektów a przede wszystkim brak katalogów elementów, na podstawie których projektanci rozwiązywałiby opracowane projekty,
- zbyt skomplikowana procedura przy rozpatrywaniu i zatwierdzaniu projektów budowlanych,
- często niewłaściwa polityka terenami prowadzona przez niektóre prezydium rad narodowych,
- okresowo występujący brak siły roboczej.

W trosce o pełną realizację stojących zadań w zakresie budownictwa w latach 1959—1965 Wojewódzka Rada Narodowa postanawia:

I. W zakresie służb inwestycyjnych.

1. Zobowiązać Prezydium WRN do:
 - a) przeprowadzenia we wszystkich pionach prowadzących inwestycje weryfikacji pracowników służb inwestycyjnych pod względem ich kwalifikacji zawodowych,
 - b) przeanalizowanie obsady personalnej wydziałów architektury i nadzoru budowlanego, budownictwa oraz gospodarki komunalnej i mieszkaniowej Prezydium WRN i PRN pod względem przygotowania do stojących przed tymi prezydiami zadań oraz składu ilościowego.

W wypadku stwierdzenia braku odpowiedniego przygotowania należy zaangażować pracowników o odpowiednich kwalifikacjach. Prace te powinny być zakończone do 30 grudnia br.

- c) przeprowadzenia do 30 czerwca br. weryfikacji inspektorów nadzoru inwestorskiego, pozostawiając na stanowiskach jedynie tych, którzy posiadają lub zdobędą w tymże terminie uprawnienia budowlane,

- d) rozważenia w porozumieniu z zainteresowanymi resortami na szczeblu centralnym sprawy powołania w Prezydium PRN i MRN w Białymstoku komórek inwestycyjnych,
- e) otoczenia większą opieką kadr inżynieryjno-technicznych przez zabezpieczenie im odpowiednich warunków bytowych oraz środków umożliwiających pełne wykonanie zadań, ze szczególnym zwróceniem uwagi na szczebel powiatowy,
- f) wystąpienia do Władz Centralnych z wnioskami o połączenie istniejącego obecnie Wydziału Architektury i Nadzoru Budowlanego z Wydziałem Budownictwa Prezydium WRN w celu zapewnienia należytej koordynacji inwestycji i budownictwa na szczeblu województwa.

II. W zakresie projektowania.

1. W celu poprawy współpracy pomiędzy projektantem, inwestorem, wykonawcą i producentem materiałów budowlanych — mającej duże znaczenie dla dalszego postępu technicznego i stosowania nowych materiałów budowlanych — Prezydium WRN zobowiąże kierowników biur projektowych, działających na naszym terenie, do bezwzględnego dokooptowania do rad technicznych i techniczno-ekonomicznych stałych przedstawicieli inwestora, wykonawcy i producentów materiałów budowlanych.
2. Biorąc pod uwagę, że masowe budownictwo, niezależnie od jego charakteru, jest ekonomicznie i technicznie uzasadnione jedynie na bazie szerokiego stosowania projektów typowych i powtarzalnych — Prezydium WRN zwróci uwagę inwestorów, projektantów i wykonawców na konieczność stosowania projektów typowych i powtarzalnych opracowanych dla wszystkich branż budownictwa.

Ze względu na wszechstronne korzyści, jakie osiągnąć można w wyniku szerokiego stosowania projektów typowych i powtarzalnych — Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Prezydium WRN do zorganizowania stałej kontroli nad przebiegiem tych prac.

Zobowiązuje się Prezydium WRN do wystąpienia do właściwych władz centralnych o spowodowanie przyspieszenia opracowania projektów typowych w budownictwie ogólnym i mieszkaniowym, ze szczególnym uwzględnieniem szkolnictwa, dostosowanych do specyfiki naszego województwa.

Zobowiązuje się Prezydium WRN do zlecenia opracowania typowych projektów remiz strażackich i świetlic budowanych na wsi oraz uproszczenia ich zatwierdzania.

3. Prezydium WRN zobowiąże wszystkich inwestorów do terminowego przygotowania dokumentacji prawnej i technicznej określając, że dokumentacja prawna i techniczna dla obiektów umieszczonych w planie inwestycyjnym 1959 r. musi być przygotowana i dostarczona wykonawcom do końca miesiąca czerwca br. Natomiast wszelka dokumentacja potrzebna dla inwestycji umieszczonych w planie inwestycyjnym 1960 r. powinna być zabezpieczona do miesiąca listopada 1959 r.

Należy również bezwzględnie przestrzegać obowiązującej zasady, że do planu inwestycyjnego może być wprowadzony obiekt wtedy, jeżeli ma zagwarantowaną dokumentację zarówno prawną, jak i techniczną.

4. Prezydium WRN dopilnuje, aby polityka DBOR-u w zakresie przygotowania dokumentacji technicznej dla inwestycji mieszkaniowych szła w kierunku zabezpieczenia pewnej rezerwy dokumentacji, wynoszącej 30—40% projektów programu budownictwa mieszkaniowego, realizowanego ze środków państwowych.
5. Prezydium WRN, wykorzystując opinie Komisji Budownictwa i Gospodarki Komunalnej WRN, wystąpi do Komitetu dla Spraw Urbanistyki i Architektury z wnioskami w sprawie decentralizacji oraz wprowadzenia daleko idących usprawnień i uproszczenia trybu postępowania przy rozpatrywaniu i zatwierdzaniu projektów architektoniczno-budowlanych. Dotychczasowa praktyka wykazała, że nadmiernie rozbudowany system opiniowania, uzgadniania i akceptowania projektów architektoniczno-budowlanych nie tylko opóźnia przekazywane w odpowiednim czasie dokumentacji technicznej, ale często nawet wypacza najlepsze myśli projektanta.

6. Celem zabezpieczenia jak najtrafniejszego rozwiązania projektów urbanistycznych miast i osiedli należy zobowiązać Pracownie Urbanistyczne do ścisłego kontaktu z władzami terenowymi i społeczeństwem.
7. W związku z systematycznie rosnącymi potrzebami mieszkańców należy kosztem oszczędności uzyskiwanych drogą stosowania nowych tańszych materiałów budowlanych, poprawiać wykończenie i wyposażenie mieszkań, ze szczególnym uwzględnieniem wyposażenia kuchni, łazienek oraz rozwiązania zagadnień akustyki mieszkań.
8. W związku z powtarzającymi się błędami w projektach technicznych, szczególnie w rozwiązaniach projektowych instalacyjnych zobowiązuje się Prezydium WRN do wystąpienia z wnioskiem do Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury o przeanalizowanie zbyt dużych norm pracochłonności dla projektów urbanistycznych i zaniżonych norm pracochłonności dla projektów instalacyjnych.

9. W celu odciążenia Wojewódzkiego Biura Projektów oraz przyspieszenia wykonywania adaptacji projektów typowych, Prezydium WRN powoła przy DBOR komórke, której zadaniem byłoby adaptowanie dokumentacji technicznej typowej i powtarzalnej w zakresie prowadzonych przez siebie inwestycji.

10. Istniejący system płac w biurach projektowych, uzależniony od wartości projektowanego obiektu, nie zawsze sprzyja rozwojowi postępu technicznego i ekonomicznego w wykonawstwie.

W związku z tym Prezydium WRN zwróci się do Władz Centralnych, celem właściwego ustawienia powyższego zagadnienia.

III. W zakresie wykonawstwa robót budowlano-montażowych

1. Prezydium WRN przeanalizuje zagadnienie zwiększenia obecnego potencjału przedsiębiorstw budowlano-montażowych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości rozwojowych S.P.B. oraz podejmie odpowiednie środki zmierzające do szerszego uprzemysłowienia budownictwa masowego, unowocześnienia budownictwa tradycyjnego, zmechanizowania niektórych robót, usprawnienia organizacji kierownictwa, dokształcania kadry kierowniczej itp.

2. Prezydium WRN podejmie kroki w kierunku zorganizowania i rozwinięcia produkcji elementów prefabrykowanych z uwzględnieniem możliwości kooperacji z innymi producentami materiałów budowlanych i prefabrykatów, a w porozumieniu z Ministerstwem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych podejmie kroki zmierzające do zorganizowania zakładu produkcji elementów wielkowymiarowych oraz produkcji kruszywa lekkiego. Jednocześnie Prezydium WRN zaleci przedsiębiorstwom budowlanym szersze stosowanie materiałów zastępczych a w szczególności rozwijania budownictwa z betonów jednofrakcyjnych.

3. Prezydium WRN spowoduje, aby przedsiębiorstwa budowlano-montażowe uruchomiły szeroką sieć hoteli robotniczych o charakterze stałym i to na zasadzie wspólnego ich wykorzystania przez wszystkie przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, działające na danym terenie.

4. Prezydium WRN zajmie się zorganizowaniem sieci szkół przysposobienia zawodowego oraz kursów szkoleniowych, umożliwiających kształcenie i dokształcanie kadr w takich rozmiarach, któreby zabezpieczyły wykonanie zadań wyływających z planów perspektywicznych.

5. Celem poprawienia jakości wykonawstwa — zobowiązuje się Prezydium WRN do opracowania form ostrzejszego odbioru obiektów inwestycyjnych.

6. Prezydium WRN zobowiąże Wydział Budownictwa do okresowego badania i analizowania kosztów budowy jednej izby w skali województwa jak i u poszczególnych wykonawców w oparciu o strukturę tych kosztów. Należy również zobowiązać wszystkie przedsiębiorstwa wykonawcze do systematycznego analizowania kosztu jednej izby i kosztu jednego m³ muru zarówno w złotychkach, jak i jednostkach pracochłonnych.

7. Zobowiązać przedsiębiorstwa wykonawcze, ażeby znacznie szerzej i systematycznie wprowadzały system akordu zbiorowego i umów o dzieło podstawowej formy pracy i płacy dla brygad roboczych oraz całych obiektów.

IV. W zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

1. Prezydium WRN zobowiąże Prezydium PRN do przygotowania terenów pod budownictwo mieszkaniowe poprzez:

- wykup terenów pod budownictwo mieszkaniowe,
- typowanie terenów objętych przymusem zabudowy,
- typowanie terenów objętych zakazem budowy,
- wygosparowanie terenów jako działek zamiennych pod budownictwo indywidualne.

W związku z powyższym zobowiązać Prezydium WRN do przyspieszenia opracowań urbanistycznych nowych terenów budowlanych we wszystkich miastach województwa, zabezpieczających prawidłowe wykonanie zawartych w niniejszym punkcie zadań, z uwzględnieniem miejscowości podmiejskich posiadających dobrą komunikację.

2. Prezydium WRN zobowiąże Prezydium PRN i MRN do bezwzględnego przestrzegania terminowego wyłączenia terenów pod zabudowę oraz zabezpieczenia mieszkań zastępczych, umożliwiając w ten sposób wykonawcom rytmiczną realizację budowy.

W celu ostatecznego załatwienia tego problemu należałoby tę ilość izb, jaka będzie ewentualnie wykonana w 1959 roku, ponad planowo przeznaczyć dodatkowo jako pulę mieszkań zastępczych na 1960 r. i lata następne.

3. Celem zwiększenia funduszy mieszkaniowych Prezydium PRN — Prezydium WRN przyspieszy sprzedaż domów mieszkalnych i działek budowlanych w trybie ustawy z dnia 28 maja 1957 r.

4. W związku z zaobserwowaniem chaotycznego planowania i wyposażenia lokali handlowych a często niecelowym ich użytkowaniem wskazanym jest przeanalizowanie konieczności wprowadzenia pełnej odpłatności lokali handlowych.

Zastosowanie odpłatności wpłynie na właściwą politykę w organizacji sieci handlowej i właściwe gospodarowanie.

Uzyskane kwoty przeznaczać na budownictwo mieszkaniowe.

5. Zwiększyć nakłady na uzbrojenie terenów w takim rozmiarze, aby do końca 1965 r. wynosiły one 30% w stosunku do nakładów przeznaczonych na budownictwo.

6. Celem zapewnienia pełnego wykonania zadań gospodarki komunalnej w zakresie uzbrojenia terenów zobowiązać Prezydium WRN do przeanalizowania możliwości powołania w 1960 r. Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Wodociągowo-Kanalizacyjnego oraz Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Robót Drogowo-Mostowych.

7. Zobowiązać Prezydium WRN do dokonania analizy stanu obsługi geodezyjnej województwa, zabezpieczenia odpowiednich środków oraz wydania zarządzeń prowadzących do pełnego zabezpieczenia obsługi inwestorów pod kątem miernictwa.

8. Prezydium WRN dopilnuje ścisłej realizacji zadań wpływających z uchwały Nr 299/58 K. E. R. M. z 6 sierpnia 1958 r. w sprawie likwidacji zaległości w funkcjonowaniu elewacji budynków.

9. Celem spopularyzowania budownictwa z materiałów zastępczych lub metodami uprzemysłowionymi szeroko popularyzować stosowanie tych metod, zwłaszcza w budownictwie indywidualnym a do czuwania nad sposobem realizacji tego zadania zobowiązać odpowiednie organy rad narodowych.

10. Zobowiązać Prezydium PRN i MRN do stałej opieki nad rozwojem spółdzielczości, jako odpowiedzialnych na równi ze Związkiem Spółdzielczości Mieszkaniowej za rozwój tej formy budownictwa mieszkaniowego.

11. Rozwinąć poprzez Związki Zawodowe — wśród ludzi pracy ubiegających się o przydział mieszkań — akcję powszechnego oszczędzania na mieszkaniowych książkach PKO oraz prowadzić odpowiednią propagandę w zakresie budownictwa ze środków własnych ludności.

12. Ze względu na trudną sytuację mieszkaniową, jaka w dalszym ciągu istnieje, należy przestrzegać na bieżąco terminowego wykonania remontów kapitałnych oraz pełnego wykorzystywania środków finansowych, przeznaczonych na remonty. W celu właściwego wykonywania remontów należy rozważyć wprowadzenie systemu podpisywania umów o dzieło z brygadami wykonującymi remonty.

13. W związku z szybkim rozwojem miast i osiedli należy zabezpieczyć proporcjonalną realizację budownictwa w zakresie usług kulturalnych.

14. W związku z zaistniałą dysproporcją pomiędzy nakładami inwestycyjnymi m. Białegostoku a mianowicie powiatowymi wskazane jest w przyszłych planach inwestycyjnych dążeń do utrzymania właściwej proporcji nakładów.

15. W związku z niedocenianiem spraw kompleksowego regionalnego planowania perspektywicznego zobowiązuje się Prezydium WRN do:

- wydania odpowiednich dyrektyw WKPG, powodujących pełną realizację tego zagadnienia,
- zbadania możliwości powołania przy WKPG biura planów regionalnych.

V. W zakresie produkcji materiałów budowlanych.

W celu właściwego wykorzystania poważnych zasobów kruszywa naturalnego na terenie województwa oraz likwidacji występującego niedoboru kruszywa, zwłaszcza odpowiedniej jakości — Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Prezydium WRN do:

1. Realizacji uchwały Rady Ministrów Nr 269 z 29 lipca 1957 r. (Mon. Pol. Nr 68, poz. 412) w sprawie przejęcia przez rady narodowe eksploatacji kruszywa na terenie województwa.

2. Uruchomienia produkcji żwirów płukanych i sianych w ramach Wojewódzkiego Zjednoczenia Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych w istniejących już żwirowniach oraz uruchomienie nowych poprzez stopniowe przejmowanie punktów eksploatacyjnych spółdzielczych w oparciu o badania geologiczne i modernizację techniczną.

VI. Postanowienia końcowe.

Wojewódzka Rada Narodowa wyraża przekonanie, że realizacja zadań ustalonych w niniejszej uchwale przyczyni się do usunięcia występujących braków oraz sprawniejszego i oszczędniejszego wykonania stojących przed nami zadań w dziedzinie budownictwa.

Uchwała winna doprowadzić do zerwania z przestarzalami metodami budownictwa tradycyjnego oraz zapoczątkować nowy etap w rozwoju budownictwa na terenie naszego województwa.

Wojewódzka Rada Narodowa, zdając sobie sprawę z ogromu stojących zadań, w celu rozwiązania wielu trudnych problemów, jakie w dziedzinie budownictwa istnieją, zwraca się z apelem do NOT, Rad Robotniczych, Organizacji Związków Zawodowych oraz wszystkich pracowników i robotników zatrudnionych w budownictwie o pełne włączenie się do realizacji zadań rozwoju budownictwa, a zwłaszcza likwidacji marnotrawstwa materiałów, zwiększenia wydajności pracy, maksymalnego wykorzystania środków mechanicznych, pełnego wykorzystania istniejących jeszcze źródeł oszczędności i rezerw budownictwa oraz postępu technicznego.

W związku z wielką ilością przepisów prawnych normujących budownictwo, niepowiązanych i często sprzecznych ze sobą, utrudniających ich właściwe stosowanie, zachodzi konieczność zwrócenia się do odpowiednich czynników o stworzenie jednolitego, kompleksowego kodeksu budowlanego.

Z uwagi na zachodzące zjawisko nadużyć gospodarczych w budownictwie i celem przeciwdziałania temu złu, zachodzi konieczność zakazu obejmowania stanowisk związanych z odpowiedzialnością finansową i materiałową przez osoby już karane za przestępstwa gospodarcze.

W związku z rosnącymi potrzebami kadrowymi i ogromnym brakiem sił inżynieryjno-technicznych, Prezydium WRN wystąpi do Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego o przekształcenie istniejącej w Białymstoku Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej na stacjonarną Wyższą Szkołę Inżynierską.

Równocześnie Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje podległe organy i przedsiębiorstwa do ujęcia w swych planach pracy zadań wynikających z niniejszej uchwały a Komisję Budownictwa i Gospodarki Komunalnej do systematycznej kontroli ich wykonania.

Za wykonanie uchwały Wojewódzka Rada Narodowa czyni odpowiedzialnym Prezydium WRN.

Sekretarz Prezydium RN Przewodniczący Prezydium RN
E. Zaleski Inż. J. Popko

8

UCHWAŁA Nr 7/2

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku

z 11 kwietnia 1959 r.

w sprawie budowy i utrzymania dróg na terenie województwa białostockiego.

Wojewódzka Rada Narodowa działając na podstawie art. 9 i 14 ustawy z 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) — po wysłuchaniu referatu obrazującego stan istniejących dróg i wytyczającego dalsze kierunki rozwoju gospodarki drogowej, oraz biorąc pod uwagę wnioski, uwagi i spostrzeżenia zgłoszone w dyskusji stwierdza, co następuje:

Ogólny stan dróg i mostów w okresie powojennym zarówno na drogach państwowych, jak i lokalnych uległ znacznej poprawie.

Zdołano usunąć większość zniszczeń nie tylko wojennych ale wybudowano około 1000 km nowych dróg o nawierzchni twardej oraz zmodernizowano setki kilometrów dróg, kładąc nawierzchnie ulepszone, jak: beton, asfalt, kostka itp.

Poważne osiągnięcia uzyskano w budowie mostów, budując w większości obiekty o konstrukcji stałej.

W ostatnich latach na poważną poprawę stanu dróg, szczególnie lokalnych wpłynęła stale rozwijająca się inicjatywa społeczeństwa w realizacji społecznych czynów drogowych, których wartość za lata 1953-1958 wyraża się kwotą około 144 mln złotych.

Pomimo tych poważnych osiągnięć — stan dróg na terenie naszego województwa jest jeszcze niezadawalający, a jeśli chodzi o sieć dróg o nawierzchni twardej notujemy wskaźnik dróg na 100 km², jeden z najniższych w kraju.

Bardzo źle przedstawia się nadal stan naszych mostów, ponieważ około 300 mostów prowizorycznych i wysłużonych wymaga natychmiastowej odbudowy.

W trosce o stworzenie warunków umożliwiających szybkie odrobienie dotychczasowych zaniechań oraz dążąc do uzyskania szybkich rezultatów w latach 1959-1965 Wojewódzka Rada Narodowa postanawia:

I. W zakresie zadań rzeczowych

1. Przyjąć jako zadanie dla wszystkich rad narodowych budowę w okresie od 1960 do 1965 w każdej gromadzkiej radzie narodowej rocznie 0,75 kilometra drogi o nawierzchni twardej lub ulepszonej w ramach funduszu gromadzkiego i czynów społecznych.
2. W w/w ramach przyjąć jako zadanie dla wszystkich gromadzkich rad narodowych w okresie do 1965 r. konieczność wybrukowania i ulepszenia ulic w obrębie siedzib GRN i poszczególnych wsi.
3. Przyjąć jako dodatkowe zadanie, konieczność zadrzewienia do 1965 r. wszystkich dróg, wsi i osiedli.
4. Zaakceptować ogólne kierunki nakładów inwestycyjnych scentralizowanych do roku 1965 włącznie z zaleceniem:
 - a) przeznaczenia większej ilości środków inwestycyjnych na odbudowę niezbędnych mostów,
 - b) dalszej koncentracji nakładów inwestycyjnych na większe odcinki i ciągi drogowe,
 - c) zwrócenia większej uwagi na równomierny rozwój dróg w powiatach o najniższej sieci dróg, jak w Sejnach, Suwałkach, Augustowie, Białymstoku i innych.

II. W zakresie zadań prezydiów rad narodowych

1. Zobowiązać prezydium wszystkich rad narodowych do nasilenia i pełnej realizacji należnych kwot funduszu gromadzkiego, do roztoczenia właściwej i skutecznej kontroli nad celowością zużycia oraz do ustalania świadczeń na fundusz gromadzki w wysokościach zabezpieczających potrzeby gromady.
2. Zobowiązać prezydium wszystkich rad narodowych do zabezpieczenia i ustalenia takiego trybu realizacji funduszu gromadzkiego, aby 70% jego zysku było wykonywane w terminie do 20 lipca, co umożliwi wykonywać roboty drogowe w okresie najbardziej dogodnym dla wsi.
3. Zobowiązać Prezydium WRN do zbadania i uzdrowienia sytuacji w powiatach najslabiej realizujących fundusz gromadzki i słabo rozwijających społeczne czyny drogowe, jak: Sejny, Augustów i Suwałki.
4. Zobowiązać Prezydium WRN i Prezydium PRN do uwzględnienia dodatkowo potrzeb drogowictwa corocznie przy podziale nadwyżek budżetowych oraz do lepszego nadzoru nad wykorzystywaniem funduszu gromadzkiego na cele drogowe.
5. Zobowiązać wszystkie prezydium rad narodowych do prowadzenia elastyczniejszej polityki przy wymierzaniu i ściąganiu należności z tytułu funduszu gromadzkiego.
6. Zobowiązać Prezydium WRN, Prezydium PRN przy ścisłym udziale poszczególnych GRN do opracowania planów koordynacji zamierzeń międzygromadzkich i do ustalenia właściwych kierunków.
7. Zobowiązać wszystkie prezydium rad narodowych do ponownego przepracowania, właściwego ustawienia i rozwoju współzawodnictwa międzygromadzkiego i międzypowiatowego.
8. Zobowiązać Prezydium WRN i Prezydium PRN do opracowania planów zabezpieczających stworzenie w najbliższych 3-4 latach zaplecza technicznego (magazyny, warsztaty, garaże) dla poszczególnych wydziałów komunikacji drogowej na bazie dokumentacji typowej.
9. Zobowiązać Prezydium WRN do opracowania planu mechanicznego i umaszynowania wydziałów komunikacji drogowej i zabezpieczenia na ten cel w budżecie na rok 1960 i lata następnej 5-letki odpowiednich kredytów.
10. Zobowiązać Prezydium WRN do opracowania planu i zorganizowania szkolenia kadr brukarzy, majstrów itp. fachowców, niezbędnych do realizacji założonych zadań.
Koszty należy pokryć z rezerw wojewódzkich, powiatowych i gromadzkich.
11. Zobowiązać Prezydium WRN do zaopatrzenia wszystkich prezydiów rad narodowych w proste i jasne instrukcje omawiające zasady budowy dróg o nawierzchni ulepszonej bez używania deficytowego kamienia, przy użyciu lokalnych żwirów, gliny, otoczków, piasku, gruzu itp. i to na podkładach kamiennych, względnie bez podkładów oraz do rozpracowania sposobów zaopatrzenia inwestorów w ramach czynów społecznych w uproszczonej i tańszej dokumentację techniczną.
12. Zobowiązać Prezydium PRN i GRN do wciągnięcia do akcji budowy dróg, wszystkich podległych przedsiębiorstw i wykorzystania ich rezerw, jak: dotacji z funduszu zakładowego, udziałów w budowie lokalnych odcinków, rezerw materiałowych, jak: gruzu z cegielni, ziemi i gruzu z budownictwa itp., jak również do włączenia samych załóg do czynów drogowych.
13. Zobowiązać Prezydium WRN i Prezydium PRN do wydzielenia przy przeprowadzanych komasacjach z ogólnego arealów gruntów do 0,5 ha żwirowisk na potrzeby drogowe danej wsi.
Jednocześnie Prezydium WRN załatwi sprawy bezpłatnego pobierania żwiru na cele drogowe z pokładów znajdujących się w lasach państwowych i PGR.
14. Zobowiązać Prezydium WRN do przepracowania i zorganizowania masowej akcji zbierania kamienia polnego. W związku z powyższym rozszerzyć należy sieć własnych punktów skupu, zakładać nowe punkty skupu, włączyć do zbiorów młodzież szkolną itp. Należy przyjąć zasadę, że zbieramy kamień może być przeznaczony tylko na potrzeby województwa bez prawa wywożenia go poza granice.

15. Zobowiązać Prezydium WRN do wydania instrukcji zapoznającej radę narodową i społeczeństwo z trybem zapatrywania się w sadzonki drzewne oraz warunkami ich doboru w zależności od rodzaju gruntów.

Specjalnie omówić należy sprawę stosowania sadzonek drzew owocowych, którymi powinny być przede wszystkim obsadzone ulice wiejskie i drogi w pobliżu osiedli.

16. Zobowiązać Prezydium WRN do wydania zarządzenia wprowadzającego obowiązek dla właścicieli gruntów przydrożnych do zasadzenia drzew przydrożnych na ich gruntach w odległości minimum 7,5 m od osi drogi, przy czym drzewostan ten będzie stanowić ich osobistą własność. Dotyczy to wypadków, w których pas drogowy jest węższy od 12 metrów.
17. Zobowiązać Prezydium WRN do opracowania planu, następnie uruchomienie przy Prezydium PRN własnych szkółek powiatowych i zabezpieczenia na ten cel gruntów PFZ oraz kredytów z budżetów terenowych.
18. Prezydium WRN zwróci się do wszystkich użytkowników gruntów przydrożnych o otoczenie, jak największą opieką drzewostanu drogowego oraz zobowiąże prez. rad narodowych MO do stosowania surowych kar w wypadkach niszczenia drzew i urządzeń drogowych, jak: znaki drogowe, skarpy, rowy, pacholki, poręcze itp.
19. Zobowiązać Prezydium WRN i Prezydium PRN, w świetle zwiększonych poważnie zadań, do otoczenia szczególną opieką i wzmocnienia kadr zatrudnionych w wydziałach komunikacji.
- Do końca br. należy opracować plan zabezpieczający dopływ kadr fachowych (inżynierów i techników) do pionu drogownictwa uwzględniając szczególnie wydział wojewódzki.
20. Prezydium WRN zwróci się do wszystkich pracowników drogowych, a w szczególności do inżynierów i techników Wojewódzkiego Zarządu Dróg Publicznych, rejonowych przedsiębiorstw dróg publicznych oraz pozostałych fachowców branży drogowej o czynne włączenie się do realizacji zadań postawionych przed prezydiami rad narodowych.
21. Zobowiązuje się Prezydium WRN do ponownego przeanalizowania planów inwestycyjnych dróg państwowych i lokalnych oraz rozważenie ewentualnej możliwości i wprowadzenia do planów takich dróg, jak: Hajnówka-Białowieża, Hajnówka-Kleszczele, Bielsk-Siemiatycze itp.
22. Inne wnioski zgłoszone przez dyskutantów przekazać do rozpatrzenia Prezydium WRN.

III. W zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego

1. Zobowiązać Prezydium WRN i Prezydium PRN do wzmocnienia propagandy w zakresie przestrzegania zasad ruchu drogowego przez wszystkich użytkowników dróg.
2. Zobowiązać Prezydium WRN do stosowania przez organa kontrolne MO wyższych kar mandatowych, kolegia orzekające do wyższych wymiarów kary w stosunku do osób jawnie i świadomie zakłócających porządek na drogach publicznych, a wydziały komunikacji do cofania zezwoleń na dłuższe okresy czasu.
- Powyższe należy stosować szczególnie w stosunku do osób działających pod wpływem alkoholu, do chuliganów i osób już karanych.
3. Prezydium WRN zobowiąże wszystkich właścicieli lub użytkowników nieruchomości wiejskich przyległych do ulic, do obowiązku usuwania zasp śnieżnych hamujących ruch drogowy na szerokości 5 m.
4. Zobowiązać Prezydium WRN i prezydium rad narodowych niższych szczebli do zwiększenia nadzoru w zakresie przestrzegania przepisów budowlanych w budownictwie wiejskim, a w szczególności ścisłego stosowania ustalonych odległości od pasów drogowych.
5. Zobowiązać Prezydium WRN do wprowadzenia w nowym roku szkolnym 1959/60 w klasach XI szkół średnich obowiązkowych kursów motocyklowych, a w klasach niższych — pogadanek na temat zasad ruchu drogowego.
6. Prezydium WRN zaleci WZGS posiadanie w swych sklepach pełnego asortymentu szkielek odbłaskowych, latarni, dzwonek itp.

IV. W zakresie postulatów do Władz Centralnych

1. Uznać za słuszne i poprzeć starania Prezydium WRN o uzyskanie na przyszły 5-letni plan dodatkowych kredytów w budżecie centralnym w wysokości 139 mln zł.
2. Zobowiązać Prezydium WRN w świetle rezolucji Sejmowej do uzyskania na rok bieżący dodatkowej dotacji na czyny drogowe i konserwację dróg w kwocie 6 mln złotych.
3. Zobowiązać Prezydium WRN do dalszych starań o włączenie do planu inwestycyjnego linii kolejowej Łomża-Pisz najpóźniej w 1966 roku.
4. Zobowiązać Prezydium WRN do poczynienia starań w kierunku mechanizacji i modernizacji kolejek wąskotorowych w powiecie kolneńskim i doprowadzenia kolejki do kamieniołomów w powiecie suwalskim.
5. Zobowiązać Prezydium WRN do wystąpienia o szybsze wprowadzenie w życie projektu ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym.
6. Uznać za słuszne starania Prezydium WRN o pełne uporządkowanie Wojew. Zarządu Dróg Publicznych i jego Przedsiębiorstw radom narodowym i zobowiązać do ponownienia złożonego w tym przedmiocie wniosku.
7. Zobowiązać Prezydium WRN do poczynania starań w kierunku pełnego i terminowego zabezpieczenia prowadzonych robót mostowych w reglamentowane materiały przydzielane przez Ministerstwo.
8. Uznać za słuszny wniosek o zwiększenie jeszcze w roku bieżącym o 20 autobusów PKS.
9. Zobowiązać Prezydium WRN do poczynania starań we właściwych Ministerstwach, a szczególnie w Ministerstwie Leśnictwa o współudział w utrzymaniu dróg publicznych w poważnym stopniu eksploatowanych przez te resorty.
10. Zobowiązać Prezydium WRN do poczynania starań w Ministerstwie Komunikacji, zmierzających w kierunku rozważenia możliwości budowy linii kolejowej od strony st. Nowa Kamienna.

V. Postanowienia końcowe

Mając na uwadze pełne wykonanie zadań drogowych określonych na lata 1959-1965 — Wojewódzka Rada Narodowa wzywa wszystkich chłopów, robotników, całą służbę drogową oraz działaczy rad narodowych i radnych do pełnej realizacji zadań, a w szczególności do masowego udziału w realizacji społecznych czynów drogowych.

Wojewódzka Rada Narodowa zwraca się z prośbą do wszystkich organizacji politycznych i masowych, a w szczególności organizacji masowych działających na wsi, jak: Komitety Frontu Jedności Narodu, Kółka Rolnicze, Koła Gospodyń Wiejskich ZMW oraz organizacji samorządowych o okazanie pomocy radom narodowym w masowej mobilizacji społeczeństwa dla realizacji wytycznych zadań.

Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje komisję radzieckie do kontroli wykonania uchwalonych dziś zadań, a Prezydium WRN do składania okresowych sprawozdań (przy ocenie wykonania planów gospodarczych) z wykonania Uchwały.

Sekretarz Prezydium RN Przewodniczący Prezydium RN
E. Zaleski Inż. J. Popko

9

UCHWAŁA Nr 11/77

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku
z 9 kwietnia 1959 r.

w sprawie pomocy Gminnym Spółdzielniom w usprawnieniu ich działalności.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, działając na podstawie art. 56 pkt. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5 poz. 16) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 października 1958 r. w sprawie uzgodnienia działalności organów państwowych instytucji i jednostek gospodarczych niepodporządkowanych radom narodowym z działalnością rad narodowych (Dz. U. Nr 59 poz. 296), po przeanalizowaniu sprawozdania z działalności pionu spółdzielczości wiejskiej za rok 1958, informacji Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN w sprawie zaopatrzenia rolnictwa w nawozy sztuczne, nasiona, środki ochrony roślin i narzędzia rolnicze w roku bieżącym oraz przeprowadzonej dyskusji stwierdza, co następuje:

1. Wyniki finansowe szeregu gminnych spółdzielni i PZGS w roku 1958 znacznie się polepszyły, czego dowodem jest wypracowanie zysku w 132% w stosunku do planu w skali wojewódzkiej.
2. Nastąpił ogólny wzrost obrotów detalu o 10,8% w stosunku do roku 1957, co w konsekwencji spowodowało, że mieszkańcy wsi białostockiej otrzymali więcej towarów na ogólną sumę 163.525 tys. zł. Powyższe rezultaty osiągnięto m. innymi dzięki przeprowadzanej w 1958 r. reorganizacji oraz dzięki podniesieniu dyscypliny pracy i wzrostu świadomości i odpowiedzialności wśród większości pracowników. Powyższe rezultaty osiągnięte zostały również dzięki rzeczowemu stosunkowi Oddziałów NBP, które słusznie i celowo udzielały pomocy kredytowej spółdzielniom i nasiliły kontrole ich działalności. Jednak w działalności spółdzielczości wiejskiej obok wymienionych osiągnięć, występuje szereg poważnych błędów i niedociągnięć.
3. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej stwierdza konieczność o wiele bardziej energicznego, niż to ma miejsce obecnie, włączenia się Wiejskiej Spółdzielczości Zaopatrzenia i Zbytu do współdziałania z innymi instytucjami w zakresie podnoszenia poziomu gospodarczego wsi, oraz zwraca uwagę na konieczność szybkiego usunięcia stwierdzonych niedociągnięć, do których to w szczególności należą:
 - występujące braki towarowe w punktach sprzedaży detalicznej, zarówno artykułów konsumpcyjnych, jak i do produkcji rolnej.
 - niedostateczna współpraca z Prez. PRN i GRN w zakresie zaopatrzenia wsi w materiały budowlane, nawozy sztuczne i środki ochrony roślin,
 - niedostateczne zaopatrzenie rolnictwa w nawozy sztuczne nasiona, środki ochrony roślin, sprzęt gospodarski itd.
 - nieuporządkowanie gospodarki opałowej, a w szczególności w szeregu wypadkach nieprzestrzeganie zarządzeń dotyczących sprzedaży węgla.
 - niedostateczna walka z nadużyciami, mankami i wszelkiego rodzaju marnotrawstwem, co się wyraża w niebieżącym wyliczeniu zakładów produkcyjnych, magazynów artykułów masowych, oraz zatrudnienie nadal pracowników, którzy spowodowali braki towarowo-pieniężne,
 - ujemnie również wpływa na całokształt pracy spółdzielczości wiejskiej zatrudnianie w administracji pracowników o niskim wykształceniu ogólnym, ponieważ 22,6% ogółem zatrudnionych posiada ogólne niepełne podstawowe wykształcenie a 23,8% podstawowe.

W celu usunięcia podanych wyżej niedociągnięć, jak również poprawienia całokształtu działalności pracy spółdzielczości wiejskiej, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej uchwaliło zwrócić się do WZGS z wnioskiem by podległe mu PZGS i GS dokonały większego u siebie usprawnienia, a Prezydium PRN w granicach swych uprawnień skontrolowały uzupełnienie braków.

I. Na odcinku zaopatrzenia:

1. Wobec występujących niedociągnięć na odcinku zaopatrzenia wsi, a w szczególności braków niektórych artykułów spożywczych jak i artykułów gospodarstwa domowego, ze strony WZGS i PZGS należy zwiększyć kontrolę nad działalnością gminnych spółdzielni w kierunku pełnego zaopatrzenia wsi oraz przestrzegania ustalonych minimum zapasów niektórych artykułów zgodnie z uchwałą Kolegium MHW i Zarządu Głównego CRS z br. W wypadkach stwierdzenia niedbalstwa ze strony Zarządów PZGS i GS na tym odcinku należy w stosunku do winnych wyciągać najdalej idące konsekwencje służbowe.
2. W celu uzupełnienia występujących braków towarowych w punktach sprzedaży detalicznej prowadzonych przez spółdzielczość wiejską, a poszukiwanych przez ludność, Zarząd WZGS nawiaże właściwą współpracę z miejscowym przemysłem terenowym, pod względem:
 - a) składania kwartalnych zapotrzebowań do zakładów przemysłu terenowego oraz dokonywania zakupów towarowych artykułów poszukiwanych przez ludność wiejską,

- b) większego zainteresowania się kierownictwa poszczególnych spółdzielni giełdami towarowymi, organizowanymi przez przemysł terenowy, na których powinny być złożone zamówienia na produkowane artykuły.
3. Do usunięcia niedociągnięć na odcinku handlu opałem po przez:
 - a) dokonanie w II i III kwartale kontroli podległych jednostek w zakresie stosowania i przestrzegania zarządzenia CRS Nr 25 z dnia 15.IX.1956 r. dotyczącego dystrybucji opałem w strefie wiejskiej, a w szczególności zaprzestanie zaopatrywania w opałem z puli wiejskiej odbiorców strefy miejskiej, stosowanie przy sprzedaży opałem, wiązań opałemowych stosując sprzedaż wyższych gatunków z niższymi,
 - b) zwrócenie uwagi PZGS na prawidłowe opracowanie oraz dokładniejsze analizowanie przez aparat WZGS faktycznych potrzeb opałemowych dla poszczególnych powiatów. Prawidłowe opracowanie „bilansów opałemowych” pozwoli na uniknięcie w niektórych powiatach i gminnych spółdzielniach tworzenie się nadmiernych remanentów oraz braków.
 - c) poczynienie kroków w kierunku uporządkowania składów opałemowych poprzez wykonanie twardej nawierzchni, oświetlenie oraz zaopatrzenie w konieczny sprzęt.
4. Do rozdziału masy towarowej oraz sporządzenia sprawozdań z wykonania planów obrotu towarowego przez WZGS w układzie powiatów zgodnie z podziałem administracyjnym województwa, a nie poszczególnych PZGS.
5. PZGS przy współudziale WZGS dokonają oceny własnej działalności detalicznej, która winna być ograniczona na korzyść gminnych spółdzielni oraz do określenia grup asortymentów towarów sprzedawanych w Wiejskich Domach Towarowych i Rolniczych Domach Towarowych.

Poszczególne PZGS winny rozszerzyć działalność Rolniczych Domów Towarowych, a w szczególności czuwać nad pełnym zaopatrzeniem rolników w konieczne środki do produkcji rolnej.

6. Prezydium PRN do analizy składanych zapotrzebowań przez PZGS na podstawowe środki do produkcji rolnej, jak nawozy sztuczne, środki ochrony roślin, maszyny rolnicze, części zamienne itp. oraz materiały budowlane. Zapotrzebowania te PZGS winien uzgodnić z zainteresowanym Wydziałem PPRN, natomiast Gminne Spółdzielnie z GRN z jednoczesnym podaniem do wiadomości ludności wiejskiej na przeprowadzonych zebraniach.
7. W celu jak najbardziej równomiernego zaopatrzenia wsi w artykuły konsumpcyjne jak i do produkcji rolnej zarządy poszczególnych GS i PZGS winny bezzwłocznie przeanalizować istniejący stan sieci sklepów i innych punktów sprzedaży detalicznej pod kątem właściwej typizacji i lokalizacji. Wprowadzenie wszelkich zmian w istniejącym obecnie stanie sieci wymaga uzgodnienia z terenowymi organami rad narodowych. Zarząd WZGS podaje poszczególnym PZGS wnioski w zakresie rozmieszczenia sklepów opałemowych, magazynów artykułów masowych oraz innych większych obiektów handlowych.
8. Prezydium PRN dołożą starań w zakresie dopomożenia PZGS i GS w uzyskaniu lokali sklepowych i dostatecznej powierzchni magazynowej, a w szczególności na prawidłowe magazynowanie artykułów masowych i do produkcji rolnej.
9. Wydziały Przemysłu i Handlu PPRN, w terminie do 30 kwietnia br., prześlą do wiadomości GRN wykazy ustalonych minimum asortymentowych niektórych artykułów spożywczych i przemysłowych — zgodnie z uchwałą Kolegium MHW i Zarządu Głównego CRS.
10. WZGS do orientacyjnego rozpracowania przydziałów masy towarowej, a w szczególności materiałów budowlanych i środków do produkcji rolnej dla poszczególnych PZGS, które winny się ustosunkować w jakim stopniu otrzymany przydział pokryje potrzeby terenu ich działalności.

II. Na odcinku zaopatrzenia w nasiona

1. Do zabezpieczenia ilościowego i asortymentowego zaopatrzenia rolników poszczególnych rejonów w nasiona na wolne zasiewy w granicach aktualnych potrzeb i wskaźników planu narodowego, oraz przestrzegania prawidłowego, zgodnego z obowiązującymi przepisami, roz-

przewodzenia materiału siewnego kwalifikowanego oraz przeznaczonego na inne uprawy kontraktowane.

- Do bezwzględnego uzgadnienia z Wydz. Rolnictwa i Leśnictwa każdą sprzedaż nasion z własnego skupu na teren innych województw, gdyż skupione nasiona w pierwszym rzędzie winny służyć dla zaopatrzenia terenu własnego, a dopiero pozostałe nadwyżki mogą być sprzedawane na inne tereny.
- Do pełnego, ustalonego przez poszczególne Wydziały Rolnictwa i Leśnictwa zaopatrzenia terenu w środki do zaprawiania ziarna siewnego oraz doprowadzenia ich do punktów sprzedaży, magazynów nasiennych oraz bezwzględnego przestrzegania konieczności zaprawiania wszystkich partii ziarna siewnego wychodzących z magazynu GS z przeznaczeniem na siewy.

III. Na odcinku zaopatrzenia w nawozy pomocnicze

- Do bezwzględnej interwencji Zarządu WZGS w Biurze Zbytu Nawozów sztucznych w celu przyspieszenia dostaw nawozów azotowych i wapna.
- Do zorganizowania odpowiednich sposobów i form zamówień handlowych tak, aby gwarantowały one terminowe i w pełnym asortymencie zaopatrzenie rolników w nawozy pomocnicze. Stwierdza się przy tym, że wysokości dostaw oraz rodzaje nawozów ustalają Powiatowe Komisje Nawozowe. Ustalone przez w. w. komisje wielkości są bezwzględnie i muszą być przez odpowiednie GS i PZGS zamówione w określonym terminie. Globalne roczne zamówienie na nawozy dla województwa nie może być niższe od ilości przyznanych w centralnych rozdzielnicach.
- Do stałego posiadania w magazynach GS pełnego asortymentu nawozów mineralnych, a w szczególności w okresach poprzedzających siewy.
- Do należytego przechowywania nawozów pomocniczych gwarantującego zachowanie pełnej ich nawozowej wartości. Nawozy które częściowo utraciły swoją wartość winne być przecenione i sprzedawane po obniżonych cenach.
- Do zorganizowania fachowej obsługi kupujących nawozy pomocnicze oraz inne środki produkcji rolnej przynajmniej w punktach sprzedaży w miastach powiatowych.
- Prezydium PRN spowodują oraz dopilnują składanie zamówień przez PGR spółdzielnie produkcyjne oraz kółka i organizacje rolnicze w okresach wiosenno-jesiennych do pełnowagonowych przesyłek nawozów sztucznych. Dokonywanie zamówień przez w. w. instytucje partii nawozów w pełnych wagonach i bezpośredni ich odbiór poważnie wpłynie na zmniejszenie trudności magazynowanych gminnych spółdzielni.

IV. Na odcinku zaopatrzenia w środki ochrony roślin.

- Do pełnego zabezpieczenia zaopatrzenia wsi w środki ochrony roślin przed chorobami, szkodnikami, chwastami, oraz do stałego posiadania we wszystkich punktach sprzedaży pełnego asortymentu pełnowartościowych preparatów ochrony roślin. Wielkość i rodzaj potrzebnego zaopatrzenia należy bezwzględnie ustalić z Wydziałami Rolnictwa i Leśnictwa Prezydiów Rad Narodowych.
- Do przedłożenia i konsekwentnej realizacji planów uruchomienia wydzielonych punktów sprzedaży środków chemicznych przeznaczonych do celów rolniczych, oraz organizacji fachowej obsługi i instruktażu kupujących te środki.
- WZGS winien dążyć do zaangażowania w każdej GS agronoma, który będzie spełniał rolę doradcy przy zamawianiu artykułów stanowiących środki produkcji dla rolnictwa oraz będzie służył fachową pomocą dla odbiorców towarów mających wpływ na podniesienie produkcji rolnej.

V. Na odcinku inwestycji.

- Do przedłożenia Prezydium WRN przez WZGS ostatecznego planu inwestycji na rok 1959 z podaniem przy każdym tytule inwestycyjnym kwoty, wykonawcy, stanu dokumentacji prawnej i technicznej oraz ewentualnych wniosków.

Omawiany plan inwestycyjny WZGS przedłoży w terminie do dnia 30 kwietnia br.

- Prezydium PRN do udzielenia GS i PZGS pomocy na odcinku terminowego wykonawstwa inwestycji a w szczególności do zapewnienia lokalizacji budowanych obiektów oraz podejmowania interwencji w stosunku do przedsiębiorstw budowlanych w wypadku opieszałego wykonywania budowanych obiektów.

VI. Na odcinku walki z mankami i kadrowym.

- Do dokonania bezzwłocznie przez WZGS i podległe mu jednostki, rozliczeń w 100% wszystkich placówek za rok 1958 i pierwszy kwartał 1959 tj. magazynów art. masowych i zakładów produkcyjnych, które nie były rozliczone za rok 1958.
- Do przeprowadzenia analizy pracowników materialnie odpowiedzialnych pod kątem zatrudnienia nadal osób, które uprzednio popełniły manka. Wszyscy ci pracownicy winni być bezwzględnie zwolnieni z zachowaniem obowiązujących przepisów. WZGS w terminie do 30 czerwca br. założy informację dla Prezydium WRN o stopniu oczyszczania aparatu spółdzielczości wiejskiej z ludzi którzy bezkarnie po popełnieniu manka lub nawet ukaraniu wyrokiem sądowym pracowali nadal.
- Za stwierdzone braki towarowe w punktach sprzedaży detalicznej i niewywiązywanie się z należonych obowiązków przez szereg pracowników GS i PZGS stwierdzonych w czasie kontroli, a przede wszystkim:
 - za niezamówienie nawozów i wapna,
 - za zamknięte magazyny i sprzedaż wiązaną,
 - za niezamówienie nasion na wolne zasiewy i kukurydzy,
 - za sprzedaż na inne województwa potrzebnych nasion na terenie naszego województwa,
 - za brak środków ochrony roślin zapraw zbożowych i nie składanie zamówień,
 - za brak art. spożywczych w sklepach detalicznych, a których w hurcie nie odczuwa się braków,
 - za brak art. gospodarstwa domowego,
 - za nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów na odcinku handlu opałem,
 WZGS wyciągnie jak najdalej idące konsekwencje służbowe. Imienny wykaz, wraz z zastosowanymi karami, WZGS przedstawi dla Prezydium WRN w terminie do 30 czerwca br. oraz w przyszłości będzie systematycznie wyciągał wnioski za stwierdzone niedociągnięcia.
- W celu poprawienia ogólnego stanu pracowników zatrudnionych w Gminnych Spółdzielniach. PZGS i WZGS w zakresie ogólnego przygotowania, zobowiązuje się WZGS do przeprowadzenia ponownej weryfikacji wszystkich pracowników oraz rozpracowania długofalowego planu szkolenia pracowników nie mających podstawowego i z podstawowym wykształceniem oraz planu wymiany pracowników z niskim przygotowaniem zawodowym, którzy nie podejmują dalszego doskonalenia się na absolwentów szkół średnich i wyższych.

VII. Postanowienia końcowe.

- Prezydium WRN zwraca się do Oddz. Woj. NRP o utrzymanie swej dotychczasowej polityki w stosunku do jednostek pionu CRS na terenie wojew. białostockiego.
- Zobowiązuje się Prezydium PRN do okresowego rozprawy w sprawie sprawozdań PZGS na swych posiedzeniach.
- Prezydium PRN spowodują by Pow. Rady Narodowe przynajmniej 1 raz w roku a GRN 2 razy w roku wysłuchały informacji PZGS i GS o sytuacji w zakresie zaopatrzenia wsi w potrzebne artykuły.
- Zarząd WZGS złoży w terminie do dnia 30 kwietnia br. dla Prezydium WRN sprawozdanie z wykonania niniejszej uchwały.
- Wydział Handlu oraz Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN łącznie z Wydziałami Prezydiów PRN przeprowadzą kontrolę realizacji niniejszej uchwały.

Sekretarz Prezydium RN Przewodniczący Prezydium RN

E. Zaleski

Inż. J. Popko

10

ORZECZENIE

Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Białymstoku

z 29 stycznia 1959 r.

Nr R. L. VIII-Z-37-7/59

w sprawie przejęcia na własność Skarbu Państwa mienia pozostałego po przesiedlonym do ZSRR Grzybku Władysławie s. Józefa położonego na terenie gospodarstw wsi Żółtki przynależnej do GRN Fasty, pow. białostockiego.

Na zasadzie art. 1 i 3 dekretu z dnia 5 września 1947 r. o przejęciu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR (Dz. U. Nr 59 poz. 318) § 1, 2, 4 i 5. Rozporządzenia Ministra Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 lipca 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie trybu orzekania o przejściu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR (Dz. U. Nr 37 poz. 271) art. 77 ustawy z 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5 poz. 16) oraz art. od 72—83 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36 poz. 341) Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Białymstoku.

o r z e k a

że mienie nieruchomości składające się z gospodarstwa rolnego o powierzchni ogólnej 2,1410 ha nie mającej urzędowej księgi wieczystej pozostałe po przesiedlonym do ZSRR Grzybku Władysławie s. Józefa, położone na terenie gospodarstw wsi Żółtki przynależne do Gromadzkiej Rady Narodowej w Fastach powiatu białostockiego przeszło z dniem 1 września 1945 r. na własność Skarbu Państwa wraz ze wszystkimi przynależnościami, jak również z prawami przysługującymi jego właścicielowi.

Od orzeczenia niniejszego przysługuje prawo odwołania do Wydz. Rol. i Leśnictwa Prezydium Woj. Rady Narodowej w Białymstoku, za pośrednictwem Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Białymstoku w terminie dni 14-tu licząc od dnia 30-go po dniu ogłoszenia niniejszego orzeczenia w Dzienniku Wojewódzkim. Osobom roszczeniowym prawo własności do mienia objętego niniejszym orzeczeniem przysługuje również prawo wystąpienia do sądu z pozwem o uznanie prawa własności.

u z a s a d n i e n i e

Ob. Grzybku Władysław s. Józefa w roku 1945 został przesiedlony do ZSRR i gospodarstwo jego o powierzchni 2,1410 ha położone na terenie wsi Żółtki w myśl przepisów art. 1 dekretu z dnia 5.IX.1947 r. o przejęciu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR przechodzi z samego prawa na własność Skarbu Państwa i w związku z powyższym postanawia się jak w sentencji niniejszego orzeczenia.

Kierownik Wydziału
Rolnictwa i Leśnictwa
Karol Chojnacki

11

OGŁOSZENIE

z 12 marca 1959 r.

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Białymstoku
w sprawie zatwierdzenia statutu spółki wodnej, pod nazwą „Jedność”

Na podstawie art. 222 ust. 1 i 5 ustawy wodnej z 19. IX. 1922 r. (Dz. U. z 1928 r. Nr 62, poz. 574) oraz § 4 zarządzenia Nr 62 Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej

z 1. VI. 1958 r. o wytycznych w sprawie zakresu działania i organizacji wewnętrznej organów administracji wodnej w prezydiach rad narodowych, podaje się do publicznej wiadomości, że Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Białymstoku, jako organ władzy wodnej, zatwierdziło statut Spółki Wodnej „Jedność” mającej siedzibę w Nowym Aleksandrowie, przynależnej do GRN w Nowo-Aleksandrowie, pow. białostockiego.

Statut zawiera następujące postanowienia, określone w pkt. 1, 2, 9, 10 i 12 art. 142 ustawy wodnej:

1. Nazwa spółki: Spółka Wodna „Jedność”.
2. Siedziba spółki: wieś Nowe Aleksandrowo, GRN w Nowo-Aleksandrowie pow. białostockiego.
3. Cel spółki: konserwacja i eksploatacja urządzeń wodno-melioracyjnych na terenach objętych granicami spółki.
4. Spółka została utworzona na podstawie projektu technicznego z 26. IX. 1958 r. Projekt zawiera:
 - a) plan sytuacyjny,
 - b) opis techniczny,
 - c) wykaz członków z uwidocznieniem obszaru gruntów meliorowanych.
5. Walne zgromadzenie zwołuje zarząd spółki. Dla ważności uchwał walnego zgromadzenia potrzebna jest obecność nie mniej niż połowy członków.

W razie nie zebrania się ilości członków dostatecznej dla prawomocności uchwał zgromadzenia zostanie zwołane drugie walne zgromadzenie z tym samym porządkiem obrad w terminie 7—14 dni po upływie terminu pierwotnie wyznaczonego. Uchwały zgromadzenia zwołanego w drugim terminie są prawomocne w obecności przynajmniej 1/3 ilości członków. Zwykłe uchwały walnego Zgromadzenia zapadają zwykle większością głosów. Do powzięcia uchwały o rozwiązaniu Spółki potrzebna jest większość 2/3 obecnych głosów.

Protokoły z obrad walnego zgromadzenia wraz z uchwałami wpisuje się do osobnej księgi protokołów. Każdy protokół podpisuje przewodniczący i protokolant.

6. Walne zgromadzenie członków jako najwyższy organ Spółki podejmuje uchwały dotyczące:
 - a) zmiany statutu,
 - b) rozwiązania i likwidacji Spółki,
 - c) wyboru członków do organów Spółki,
 - d) budżetu i programu robót,
 - e) zatwierdzenia rocznych sprawozdań, rachunków, budżetu i bilansów,
 - f) wystąpienia o kredyt i ustalenia jego górnej granicy,
 - g) wynagrodzenia dla płatnych pracowników Spółki,
 - h) innych spraw przewidzianych w statucie i ustawie wodnej.
7. Ogłoszenia zarządu, dotyczące członków Spółki, winny być wywieszane u przewodniczącego zarządu, zastępcy przewodniczącego i sołtysa wsi w miejscu do ogłoszeń przeznaczonym i dla każdego dostępnym. Ogłoszenia dotyczące Spółki, a mające na celu powiadomienie szerszego ogółu, winny być opublikowane w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej, lub miejscowych czasopiśmie.

Za Prezydium RN
Strzałkowski Eugeniusz
Przewodniczący Prezydium

12

OGŁOSZENIE

Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN

z 26 marca 1959 r.

w sprawie uznania chlewni za zarodowe i reprodukcyjne.

Na podstawie art. 4 i 5 dekretu z 2 lutego 1955 r. o organizacji hodowli zwierząt zarodowych (Dz. U. Nr 6, poz. 34) oraz zarządzenie Ministra Rolnictwa z 27 sierpnia 1955 r. (M. P. Nr 80, poz. 957) w sprawie zasad i trybu uznawania chlewni za zarodowe i reprodukcyjne, Wydział

Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej podaje do wiadomości, że na terenie województwa, niżej wymienionym chlewniom nadaje prawo używania na ich oznaczenie nazwy „zarodowa” lub „reprodukcyjna”.

L. p.	Właściciel	miejsowość	powiat	poczta	rasa	Uznana za:
1	Państw. Ośrd. hodowli Zarod. w Elku	Ruska Wieś	Elk	Bajtkowo	B. Z.	zarodowa
2	Państw. Technikum Rolnicze	Olecko	Olecko	Olecko	B. Z.	zarodowa
3	Aleksander Łapiński	Włosty Olszanka	Wys. Mazow.	Szepietowo	W. B.	zarodowa
4	Roln. Rej. Zakł. Dośw.	Szepietowo	Wys. Mazow.	Szepietowo	W. B.	reprodukcyjna

Z-ca Kierownika
Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa
inż. Eugeniusz Zdrojewski

Prenumerata płatna z góry. Roczna ze skorowidzem — 18 zł, półroczna bez skorowidza — 10 zł.

Cena ogłoszeń: 1/1 strony 240 zł, 3/4 str. (do 120 wierszy) 210 zł, 1/2 strony (do 80 w.) 165 zł, 1/4 strony (do 40 w.) 90 zł, 1/3 strony (do 20 w.) 60 zł.

Drobne do 100 wyrazów 90 gr za wyraz.

Wszelkie należności za prenumeratę, ogłoszenia i egzemplarze pojedyncze należy wpłacać w Narodowym Banku Polskim — II Oddział Miejski w Białymstoku — konto 113-95/1-65 (część 15 dział 5 poddział 17 „wpływy z wydawnictw”).

Cena pojedynczego egzemplarza do 4 stron druku wynosi 90 gr przy większej ilości stron — o 30 gr więcej od każdej drukowanej strony.

ODBIORCA

Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Miejska Biblioteka Publiczna
w Białymstoku
Nr 91 egz. 1

Btk 1420 28. IV. 59 r. 1500 A4 P-